

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΣ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΕΙΣ ΖΝΤΕΪΝΤΕ.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 14^{ης} /27^{ης} Φεβρουαρίου 2016, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἀνεχώρησεν ἐξ Ἱεροσολύμων διὰ τὴν κώμην Ζντέϊντε τῆς περιοχῆς Ἀκκρης-Πτολεμαΐδος τοῦ βορείου Ἰσραήλ.

Εἰς τὴν κώμην ταύτην εὐρίσκεται Ἀραβόφωνος Ἑλληνορθόδοξος Κοινότης τοῦ Πατριαρχείου, ἀριθμοῦσα περὶ τὰ ἑπτακόσια μέλη.

Λατρευτικόν κέντρον τῆς Κοινότητος ταύτης εἶναι ὁ ἱερός Ναός, ὁ ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ἱερομάρτυρα Ἅγιον Πατρίκιον, Ἐπίσκοπο Προύσης.

Ἐμπροσθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου ὁ Μακαριώτατος ἐγένετο δεκτός ὑπὸ τῶν ἱερέων τῶν ἐνοριῶν, τῶν ὁμόρων τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἐνεδύθη μανδύαν, ἠύλόγησε τὸν λαόν καὶ ἤρξατο τῶν Καταβασιῶν «Ἀνοίξω τό στόμα μου», προεξάρχων τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς θείας Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπάρχου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρώην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, τῶν Ἀγιοταφίτων Ἀρχιμανδριτῶν π. Χρυσοστόμου ἡγουμένου ἐν Κανᾶ ὡς προεξάρχοντος, π. Ἰλαρίωνος ἡγουμένου ἐν θαβῶρ, π. Ἱερωνύμου ἡγουμένου ἐν Φχές τῆς Ἰορδανίας καὶ τῶν Ἱεροδιακόνων π. Μάρκου καὶ π. Ἀναστασίου, ψάλλοντος τοῦ ἡγουμένου καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου ἐν Ἀκκρῇ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου μετὰ τῆς χορωδίας αὐτοῦ καὶ συμμετέχοντος ἐν εὐλαβείᾳ καὶ κατανύξει ἐκκλησιάσματος ἐκ τοῦ Ἀραβορθοδόξου λαοῦ τοῦ Ζντέϊντε.

Πρὸς τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

Τέκνον Τιμόθεε,

Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν, (Α' Τιμοθ. 6,13-16), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς ἔτον μαθητὴν αὐτοῦ Τιμόθεον.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Δοξάζομεν τὸν Πατέρα θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τὸν καταξιώσαντα ἡμᾶς ἔλθεῖν ἐν τῇ παραδοσιακῇ πόλει ὑμῶν SDEIDE, ἵνα ἴδωμεν τὰ καλὰ ὑμῶν τῶν χειρῶν ἔργα καὶ εὐχαριστήσωμεν Αὐτῷ. «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν

ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 5,16), λέγει Κύριος τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῖς διαδόχοις αὐτῶν, δηλονότι πᾶσι τοῖς πιστεύουσι καὶ ἀγαπῶσιν Αὐτόν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ.

Κηρύττων ὁ Ἀπόστολος Παῦλος περὶ τοῦ μεγάλου οἴκου τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν καλοῦνται νὰ διακονήσουν οἱ λειτουργοὶ αὐτῆς, λέγει εἰς τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Τιμόθεον: «ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας», (Α Τιμ. 3,15) γινώριζε ὅτι «μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ», (Α' Τιμ. 3,16).

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἀγία Ἡμῶν Ἐκκλησία εἶναι τὸ Σῶμα Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας, ἡμεῖς δέ οἱ βαπτισθέντες εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴμεθα μέλη τοῦ Σώματος αὐτῆς, μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ σοφὸς Παῦλος παραγγέλλει νὰ τηρῶμεν: «τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἄσπιλον ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Α' Τιμοθ. 6,13).

Καὶ διὰ μὲν τὴν ἐντολὴν τηρῆσαι, ὁ Θεῖος Παῦλος ὑπαινίσσεται τὴν ἀποστολικὴν καὶ δογματικὴν διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς καὶ τὸν καθαρὸν ἡμῶν βίον. «Μήτε δογμάτων ἕνεκεν μήτε βίου κηλὶδα τινα προστριψάμενον», ἐρμηνεύει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος. Διὰ δέ τὴν τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ὑπαινίσσεται ὁ Παῦλος τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς θὰ ἴδουν τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται μέ δύναμιν καὶ δόξαν πολλήν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος: «καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς», (Ματθ. 24,30).

Ὁ Χριστὸς, ἀγαπητοί μου, εἶναι ὁ ἐρχόμενος. Οὕτω τὸν ἀπεκάλουν οἱ προφῆται. Οὕτω τὸν ἀπεκάλεσεν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος λέγων: «ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν», (Ἰωάν. 1,15). Οὕτω τὸν ἀπεκάλεσαν οἱ ὄχλοι ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα: «Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου», (Ἰωάν. 12,13). Εἰς δέ τὸ βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως ὁ Ἅγιος Ἰωάννης λέγει ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι «ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος», (Ἀποκ. 1,4).

Ἡ ἔλευσις, δηλονότι ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ἀφορᾷ εἰς δύο τινά. Πρῶτον εἰς τὴν ὑφ' ἡμῶν τῶν πεπερασμένων ἀνθρώπων κατανόησιν τοῦ μεγαλείου τῆς Δημιουργίας. «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας», (Ψαλμ. 103,24), ἀναφωνεῖ ὁ Προφήτης Δαυΐδ. Καὶ δεύτερον εἰς τὴν ἐνσάρκωσιν καὶ ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου, δηλονότι τὴν ἄπειρον φιλανθρωπίαν Αὐτοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων: «Οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν», (Ματθ. 9,13). Μετάνοια μὲν εἶναι ἡ διάβασις τῆς διανοίας ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἀπὸ τῆς ἀσθενείας εἰς τὴν ὑγιείαν. Ἡ ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς κλίμακος: «Μετάνοιά ἐστὶ, συνθήκη πρὸς Θεὸν δευτέρου βίου», (= μετάνοια σημαίνει συμφωνία μέ τὸν Θεὸν γιὰ νέα ζωὴ) «Ἄμαρτία δέ ἀκούσιος ἀδικία, ἀδικία δέ ἐκούσιος κακία ἐστίν», λέγει ὁ Ἅγιος Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς. Κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν: «Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν. καὶ ἐστὶν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον», (Α' Ἰωάν. 5,17).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ ἐν δόξῃ ἐπιφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. Ὡς δέ λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Αὕτη δέ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τό φῶς ἐλήλυθεν εἰς τόν κόσμον καί ἡγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τό σκότος ἢ τό φῶς», (Ἰωάν. 3,19).

Τό φῶς τοῦτο εἶναι ἡ σώζουσα ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ἀλήθειαν οἱ ἄνθρωποι δέν ἐδέξαντο, λόγῳ ἀπιστίας. Διὰ τοῦτο προειδοποιεῖ ὁ θεῖος Παῦλος ὅτι θά κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ», (Β΄ Θεσ. 2,12).

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, οὗσα ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας, μᾶς καλεῖ σήμερον διὰ στόματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου λέγοντος, διώκετε : « ...δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα. (ἀγωνίζεσθε) τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· (ἐπιλάβετε) τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ (ἐκλήθητε) καὶ (ὡμολόγησατε) τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων», (Α΄ Τιμοθ. 6, 11-12).

Ἡ «καλὴ ὁμολογία» εἶναι τὰ ὅπλα τοῦ φωτός, τὰ ὁποῖα ἐνεδύθημεν κατὰ τό βάπτισμά μας, (Ρωμ. 13,12), ὡς κηρύττει ὁ σοφὸς Παῦλος: «Ὅσοι γάρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Χριστὸν ἐνεδύσασθε», (Γαλ, 3,27). Ὁ Χριστὸς εἶναι τό φῶς τῆς δικαιοσύνης. Τούτου ἕνεκεν ὁ μέγας Παῦλος μᾶς προτρέπει λέγων: «στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης...», (Ἐφεσ. 6,14): (Σταθῆτε λοιπὸν εἰς τὴν παράταξιν τοῦ ἀγῶνος, ἀφοῦ ζωσθῆτε ὡς ἄλλην ζώνην τὴν ἀλήθειαν, ὥστε ὁ ἐκ τῆς ἀληθείας φωτισμὸς νὰ σᾶς δίδῃ πνευματικὴν δύναμιν. Καὶ ἐνδυθῆτε ὡς ἄλλον θώρακα τὴν δικαιοσύνην, ὥστε νὰ εἴσθε ἄτρωτοι ἀπὸ κάθε βέλος ἀδικίας καὶ νὰ μὴ παρασύρησθε εἰς κανένα ἄδικον ἔργον κατὰ τοῦ πλησίον).

Εἰς αὐτόν τοῦτον τό σκοπὸν ἀποβλέπει, ἀγαπητοί μου, καὶ ὁ καιρὸς τῆς προετοιμασίας διὰ τὴν εἴσοδόν μας εἰς τό ἱερὸν στάδιον τῆς ἀγίας νηστείας τῆς μεγάλης καὶ εὐλογημένης τεσσαρακοστῆς: «Ἴνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως (Α΄ Ἰωάν. 4,17), δηλονότι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ὡς καὶ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ σήμερον ἑορταζομένου Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ βουνῷ, εἴπωμεν Αὐτῷ (τῷ Κυρίῳ) «Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τό ἔλεος τῆς εὐσπλαχνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βοῶν σοι. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τό μέγα Σου ἔλεος».

καὶ ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικὸν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2016/02/27/19352>

«Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με», (Ψαλμ. 68,10).

Πάσχω ἀπὸ θερμότητὴ ἀγάπῃ διὰ τὸν οἶκόν σου, Κύριέ μου, διὰ τοῦτο ὡς πῦρ μέ κατέφλεξε, λέγει ὁ Προφῆτης Δαυὶδ.

Αἰδεσιμολογίωτατε, ἀγαπητέ π. Ἡλία,

ἐντιμότετε κ. Πρόεδρε τῆς Κοινότητος ἡμῶν,

ἀξιότιμα μέλη τῆς πόλεως ἡμῶν Ζυντέϊντε,

Αἶνον καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν σήμερον τῷ Κτίστῃ καὶ Δημιουργῷ τῶν πάντων

Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἡξίωσεν ἡμᾶς ἐλθεῖν ἐν τῇ Γραφικῇ πόλει ἡμῶν, ἵνα ἐγκαινιάσωμεν τὰς νέας αἰθούσας, αἵτινες θά διευκολύνουν τό ὑφ' ὑμῶν ἐπιτελούμενον θεάρεστον ποιμαντικόν ἔργον.

Πᾶν ἔργον ἀγαθόν δοξάζει τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί τό ὄνομα τῶν ἀγαπώντων τήν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ καί ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος: «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.» (Ματθ. 5,16).

Καυχώμεθα ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν, διότι ἀποδεικνύεται ἐναργέστατα ὅτι ἡ ποιμαντικὴ μέριμνα τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, δηλονότι τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων καί πάσης Παλαιστίνης, παράγει τούς καλοὺς αὐτῆς καρπούς, ἔχουσα ὡς πηγὴν τὸν καλὸν αὐτῆς Ποιμένα, τὸν Χριστόν, ὅστις παραδίδει τὴν ζωὴν Του διὰ νὰ ὑπερασπιστῇ τὴν ζωὴν αὐτῶν: «Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός», λέγει

Κύριος, «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· Ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.», (Ἰωάν. 10, 11-13). Ὁμολογουμένως, ἡ ἐπίτευξις τοῦ καλοῦ καί θεαρέστου τούτου ἔργου ὀφείλεται τόσον εἰς τὰς ἐπιπόνους καί ἐπιμόνους προσπάθειας ἡμῶν ὅσον καί εἰς τὰς Πατρικὰς καί Πατριαρχικὰς ἡμῶν εὐλογίας. Μὲ ἄλλα λόγια ἡ μετὰξύ Ποιμένος καί ποιμαινομένων ἀγαστή ἐπικοινωνία καί συνέργεια ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Μεγάλου Ποιμένος τῶν προβάτων, (Ἑβρ. 13,20), ἀποτελεῖ τὴν θεμελιώδη ἀρχὴ τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καί τῶν διαδόχων αὐτῶν, δηλονότι τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο ὁ μέγας καί σοφὸς Παῦλος παραγγέλει λέγων: «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.», (Ἑβρ. 13,17).

Καί πάλιν καυχώμεθα καί χαιρώμεθα ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐπὶ τῇ εἰρηνικῇ καί ἁρμονικῇ συνυπάρξει καί συμβιώσει μετὰ τῶν ἑτεροθρήσκων συντοπιτῶν ἀδελφῶν ὑμῶν.

Τέλος, θέλομεν νὰ ευχαριστήσωμεν ἐκ βάθους καρδίας ἐκ μέρους τῆς τιμίας Ἡμῶν Συνοδείας καί Ἡμῶν προσωπικῶς διὰ τὴν ἐπιφυλαχθεῖσαν ἡμῖν ἔνθερμον καί ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν ὑπὸ πάντων ὑμῶν τῶν παρευρισκομένων ἐν τῇ σημερινῇ ταύτῃ πανηγύρει. «Ὁ δὲ Κύριος κατευθύνει ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.», (Β' Θεσ. 3,5). Ἀμήν.

καὶ ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2016/02/27/19354>

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

<http://youtu.be/ku6AfiW55wM>

http://youtu.be/l_l1nvDIFHE

<http://youtu.be/4Ur805oFdps>

